

Кад је ђаволу досадно, он репом убија муве. Две недеље после хапшења Паола Габриелеа, Ватикан и даље не даје објашњење када је, од када је, зашто и за кога неверни мајордом крао тајну преписку папе. Због тога новинари (у улози ђавола), истражују за свој рачун, и оно што почиње да се појављује, усред незауоставиве филтрације вести, јесте бескрајно дубока црна рупа повезаних скандала; *кртица* која је пре хапшења била двоструки шпијун, девојчица од 15 година нестала пре три деценије, чији лик се појављује сада да би указао на једног бискупа, наводно педофила, и један Божји банкар пао у немилост и сурово погањан од групе љутих кардинала. Спрега је једна мала држава од 40 хектара, којом управљају већ стари људи чија је теоретска функција у управљању стварима Бога на Земљи.

Паоло Габриеле је и даље затворен, мада је и то такође ствар вере. Нико тачно не зна каква права штите мајордома, да ли је заиста дао изјаву или није, да ли је то учинио у присуству адвоката, да ли је склопио неку врсту договора са својом фирмом која је уједно и његова држава, његова полиција и његов судија. То иде дотле да је портпарол адвоката Паола Габриелеа, уједно и портпарол папе, Федерико Ломбарди, човек и иначе ћутљив. Према томе, све оно што се зна о ухапшеном је оно што као вест процури. И према последњим подацима, Паоло Габриеле, издајник, *кртица*, последњих месеци је радио као двоструки шпијун.

Пошто је била откривена његова издаја, ватиканска жандармерија је са њим договорила идентификацију његових сарадника. Само тако може да се објасни да је неки Паолето, стар 46 година, ожењен и са троје деце, у свом стану у граду Ватикану чувао три кутије пуне тајних докумената. Неколико дана пре његовог хапшења, мајордом је и даље откривао писма Бенедикта XVI, али већ под контролом Доменика Ђанија, супер полицајца на челу Жандармерије. У замену за сарадњу, Паоло Габриеле је добио обећање о не тако далеком папском помиловању, као и потврду да ће његова породица и даље моћи да живи у улици Виа Порта Анђелика, у оквиру ватиканских зидина.

У тој истој згради живи и мајка Емануеле Орланди, девојчице која је у јуну 1983. нестала поред базилике Сан Аполинар. Имала је тада само 15 година. Њен отац је био

ватикански службеник, и одувек се шпекулисало да иза њеног нестанка стоји међународни тероризам (Турчин Али Агџа, две године пре тога је пуцао на Јована Павла II), или увек мутни рачуни Ватикана. Чак је постојала бојазан да су остаци девојчице били у истом гробу са Енрико де Педисом, последњим шефом банде Мањлиани, до пре неколико дана сахрањеним у крипти базилике Сан Аполинар, као да се радило о неком кардиналу. Последњих дана, захваљујући филтрацији вести, лик девојчице опет води до Ватикана. Нови трагови одводе до Бостона, на поштанску адресу једног кардинала, новодно педофила. Мајка Емануеле, која се у ходнику зграде среће са супругом мајордома, и даље моли Бенедикта XVI да јој каже све што зна. Али папа ћути. Његово ћутање је прошле недеље заслужило бучне протесте од стране групе људи окупљених на тргу Сан Педра. То је тежак и до сада невиђен чин.

Службено објашњење о ономе што се догађа ограничава са на три податка које је 5. јуна дао отац Федерико Ломбарди, портпарол Ватикана. Мајордом је започео са давањем формалне изјаве. Окривљен је за «тешку крађу», за шта може да се добије до осам година затвора. Према ватиканском законодавству, «притвор из опразности» може да траје 50 дана, са могућношћу продужетка за још 50 дана. Као што је и нормално, Ломбарди је додао да је све под велом тајне. Све, јасно, осим онога што процури. Осим што је сцена оштре борбе за власт између кардинала, Ватикан је већ неко време велики извор тајних докумената. Излив скандала који Ватикан не успева да заустави.

Прва реакција је била у складу са заштитним знаком куће – ћутање. Друга, кроз глас папе који наводи Исуса из Назарета, показује одређену равнодушност; «Пала је киша, изиле су се реке, дували су ветрови и ударили су на ону кућу, али она није пала, јер је била утемељена на стени...». Трећа реакција, више земаљска, била је она којој је прибегао секретар Ватикана, кардинал Тарцисио Бертоне. Позвао је новинара РАИ да га интервјуише, и са одговорима написаним на папиру, лако је изнео своју верзију; «Напада је било одувек, такође и у времену Павла VI, мада сада изгледа да су жешћи, да више рањавају и да су организованији». Није рекао ко то чини. Бертоне је имао и речи поштовања за Бенедикта XVI («он је благ човек, велике вере и велике молитве, који се не плаши напада»), мада је у пракси његов потпис послужио да се из Ватикана удаље велики сарадници папе, посебно они (као надбискуп Карлос Марија Вињано, или сам Готи Тедески), чија је функција била да осветле питања веома прљавог новца Ватикана.

Треће питање нас враћа у садашњост, мада у садашњост једнако мрачну као и прошлост. Само неколико дана пошто је смењен од стране Ватикана, Еторе Гори Тедески, Божји банкар, постао је предмет прогона у коме многи виде дугу осветничку руку кардинала Терцисија Бертонеа. То је питање које заслужује посебно поглавље.

Пише: Пабло Ордас
четвртак, 14 јун 2012 07:06

Узбудљиви лет гаврана над крововима Рима, са кљуном пуним покрадених писама, делом је засенио други главни скандал. Та прича је у вези са господином из Опус Деи, именом Еторе Готи Тедески, пријатељ Бенедикта XVI, и до пре неколико дана председник Института за Дела вере (ИОР), познатог као Банка Ватикана. Тедески, Божји банкар од септембра 2009. године, теоретски је имао благослов Његове светости да ИОР претвори у институцију у складу са европским правилима о транспаренцији. Није успео у том покушају.

Не само да је био смењен, већ је секретар Ватикана, Тарцисио Бертоне, на челу кардиналске комисије која контролише функционисање банке, организовао против њега бруталну кампању, и до одређене мере невиђену по брзини. То је ишло дотле да је Тедески, такође и председник Сантандер Консумер Банк, италијанске филијале шпанске банке Сантандер, упозорио да то што није рекао све што зна (а предпоставља се да зна страшно много ствари), то је зато што није хтео де изазове још више главобоље свом пријатељу Рацингеру, мада је видећи са чим се суочава, додао; «Ако ме неко оптужи да сам *гавран*, тужи ћу га».

Ујутро 5. јуна, припадници карабињера су дошли у кућу Готија Тедескија у Пијаћенци, и у његове канцеларије у Милану, и све су претресли. Шта су тражили? Званично, ради се о неком другом питању, о истрази судије из Напуља у вези са групом Финмеканика, али у Риму се не верује у толику случајност. Нико не сумња да је сукобити се са великим моћницима из Ватикана, најсигурнији начин да се нађе пакао на Земљи.

Довољан је само поглед на књигу *Суа Сантита*, новинара Ђанлуиђија Нуција, чије је објављивање пре две недеље претходило (и није случајност), хапшењу Паола Габирелеа. Ту је пасус у коме Дино Бофо, предходни директор бискупских новина *Avvenire*

, шаље писмо папи у коме му наводи начин на који кардинал Тарцисио Бертоне, уз наводну сарадњу са директором *Osservatore Romano*

, Ђовани Марија Вианом, организује страшну кампању против њега оптужујући га за недостојно сексуално понашање. Гомила неистина са циљем да буде смењен са места директора новина, у чему се и успело. У том случају, Бофо успева да буде рехабилитован, мада на другом месту, али само читање грубих начин, без никакве самилости, изнетих као принципи Цркве у њиховој борби за власт, изазива језу. И не само код оних који ту борбу гледају са трибине неверице, већ и код оних који се из добрих намера, боре да ту борбу не изгубе.

Лица из последњих скандала из Свете столице

Бенедикт XVI. Са 85 година и још болестан, Бенедикт XVI не изгледа да има снаге да уведе ред на бојном пољу, у које се у сваком погледу Ватикан претворио. Сав свет Рацингера означава као човека вере, ерудиту, затвореног, посвећеног својим књигама, тако различит од свог предходника, путника Јована Павла II. Али папа Немац добро познаје унутрашњи сплет Свете Столице. Дошао је у Рим 1981. у сенци Карола Војтиле, и чврстом руком је управљао Конгрегацијом за Доктрину вере, некадашњом Инквизицијом. У сваком погледу, Рацингер зна где је квар, али последње интервенције у Милану указују да ће свом наследнику препустити да покуша то да поправи.

Тарцесио Бертоне. Према први документима филтрираним у случају Викиликс, италијански кардинал Паоло Ромео, надбискуп Палерма, у току пута по Кини је рекао да се папа и његов *број два* не подносе, и да ће Бенедикт XVI оставити све добро припремљено да његов наследник буде данашњи надбискуп Милана, Анђело Скола. Рат у Ватикану је постојао, али сада се само појачао. Бертоне, салесијанац, затворен, непријатељ је број један добром делу ватиканске курије, такозване касте понтифексове дипломатије. То су они исто који сматрају да је Бенедикт XVI отишао предалеко у инсистирању на транспаренцији у вези новца Цркве, и да је оштро пресекао попустивост у сексуалном злостављању малолетника.

Емануела Орланди. Била је стара 15 година, ћерка једног службеника у Ватикану. Последњи пут су је видели 22. јуна 1983. на само неколико метара од трга Навона. Неколико сати касније, Ватикан је почео да добија телефонске позиве њених наводних отмичара. Мушкарац који је говорио италијански са англосаксонским нагласком, тражио је ослобађање Али Агџе, који је две године пре тога пуцао на Јована Павла II. Ти кратки позиви (било их је 16 и полиција није успела да сними ни један), једног дана су престали, и никада се није сазнало да ли иза отмице стоји међународни тероризам, или рачуни Ватикана.

Паоло Габриеле. Један је од девет лаике који деле свакодневни живот са папом у његовом апарману. Лепог изгледа, веома разервисаног држања, крајње религиозан и предан пољској светици Фаустини Ковалској, све до свог хапшења је живео у стану унутар државе Ватикан. Према италијанским медијим, баш ту је командант Жандармерије пронашао бројне фотокопије приватне преписке папе. Ни његов исповедник не верује да је Паоло Габриеле био у стању да сасвим сам организује заверу таквих размера.

Еторе Готи Тедески. Тедески је један од мало људи који су сачували пријатељство са папом. Уствари, сам Рацингер га је препоручио Бертонеу. Овај економиста из Опус Деи, сарађивао је са папом на изради енциклике *Caritas in veritate*. Сада је од њега затражио да очисти Banco del Vaticano. Бертоне и Тедески су се сукобили чак дотле да више и не говоре. Институт за Дела вере (ИОР), познат као ватиканска банка, објавио је смену Тедескија због неправилности у његовој управи. Од прошлог септембра, ова банка је под истрагом због наводног кршења норми у борби против прања новца.

Превео из Ел Паиса Бранислав Ђорђевић